

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 14. Responsio Synodalis ad Eugenii Papæ Legatos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

§. XIV.

Sæcul. XV.

A.C. 1432.

Responsio Synodalis ad Papæ Eugenii Legatos.

Synodi Patres, quibus Cardinalis Juliani studium probabatur, cum gaudio Labb. Conc. to. 12. p. 637. pios ejusdem conatus fovebant, prout ex responso Synodali Eugenii Papæ Legatis dato elucet, in quo, postquam exposuerant, quam grave scandalum tota Ecclesia per dissolutionem Synodi pateretur, summum Pontificem rogant, ut nolit contristari Spiritum sanctum, sed potius, *sicut Catholicum Pontificem decet, velit Ecclesiæ Catho-*

C 2

Catho-

dis his Juliani epistolis, & tamen oblitus est monere Lectorem, quod hic idem Cardinalis cognito suo errore, relicto Felice V Antipapæ a Basileensibus intruso, Eugenio adhæserit, Viennæ Ænæ Sylvio dixerit, ac protestatus fuerit, *salvari eum non posse, qui S. Romanæ Ecclesiæ non teneret unitatem*, & tandem, quod ipse dictum Sylvium, qui Basileensem Synodum maxime quoad decretum de superioritate Concilii defenderat, suis frequentibus colloquiis ad saniora reduxerit. Simulque cum non paucis, iisque doctrina, ac pietate conspicuis Viris affirmaverit, *scire se Basileenses Spiritum sanctum non habere ductorem*. Hæc & plura alia ex ipsa Ænæ Sylvii, postea Pii II. retractione discere potuisset Continuator.

Sæcul. XV. *Catholicæ se conjungere, quam hoc sacrum*
A. C. 1432. *Concilium repræsentat, tandem rationes*
 ad suadendam Synodi dissolutionem ab
 Oratoribus allatas refellere nituntur;
 cumque illæ omnes eo collimarent, ut
 Papam Synodo superiorem esse convince-
 rent, ideo Basileenses Patres ex adverbo
 Synodi auctoritatem supra Papam extol-
 lere conati sunt. Præprimis tanquam pri-
 marium doctrinæ suæ caput hoc adop-
 tant principium, *Nos ipsi Papam caput Ec-*
clesiæ esse fatemur, & credimus; nihilominus
dicimus, ipsum Romanum Pontificem obedire
teneri statutis Concilii Generalis legitime con-
gregati in his, quæ pertinent ad fidem, ad ex-
tirpationem schismatis, & ad reformationem
Ecclesiæ, quemadmodum declaratum exstitit
per Generale Concilium Constantiense. Hoc
 præsupposito principio, eorum audiamus
 argumenta.

I. Nemini dubia est *Ecclesiæ Catholi-*
cæ auctoritas, nec minus certum, quod
omnia, quæ ipsa recipit, æqualiter ab om-
nibus fidelibus recipienda sint. Ideo B.
Augustinus in plerisque locis asserit: Evan-
gelio non crederem, nisi me Ecclesiæ auctori-
tas commoveret. Hæc sancta Ecclesia tanto
privilegio a Christo Domino dotata est, ut
eam errare non posse firmiter credamus.
Hæc sunt certa principia; jam autem ista
infallibilitas præter Ecclesiam nemini compe-
tit: non Angelis; hi enim a principio erra-

re potuerant, & multi ex eis errarunt, non primis parentibus; nam a Diabolo decepti sunt, non summis Pontificibus, quorum nulli in errores lapsi dicuntur (*). Ergo sola Ecclesia potest leges condere, quæ universaliter omnes obligent fideles.

II. Generalium Conciliorum & Ecclesiæ Catholicæ eadem videtur esse potestas. *Labbe Cont. De- tom. 12. p. 673.*
 finitum enim in Concilio Constantiensi, quod Synodus Generalis in Spiritu sancto legitime congregata Catholicam repræsentet Ecclesiam,

C 3

(*). Basileenses non hanc, sed illam intulerunt conclusionem, Ergo Ecclesia sola sine ruga, sine macula est, illa est, quæ errare non potest in iis, quæ ad salutem necessaria sunt. Hæc deductio si de Ecclesia non acephala intelligitur, verissima est, non autem conclusio Continuatoris, quæ si intelligitur de Ecclesia excluso Pontifice, erronea est. Melius ergo intulisset. Ergo cum hujus Ecclesiæ caput, Primas, Vicarius Christi & Pastor sit (prout ipsi fatentur & credunt) Romanus Pontifex, illi obedire tenetur Ecclesia; Ex adverso ex conclusione Continuatoris sequeretur, summum Pontificem non posse condere leges, quæ universaliter omnes obligarent fideles, proin Leo X. male damna- set hanc Lutheri propositionem: Certum est in manu Ecclesiæ aut Papæ non esse statuere articulos fidei, imo nec leges morum, seu bonorum operum.

Sæcul. XV. *clesiam, et potestatem a Christo immediate*
 A. C. 1432. *habeat. Idem etiam Martinus V. in suis*
literis Apostolicis dixit: quæcunque in Con-
cilio Constantiensi de auctoritate Ecclesie di-
cta sunt, trahi ad Generale Concilium, quod
illam repræsentat necesse est (). Alioquin*
non recta esset repræsentatio, si eadem in re-
præsentante & repræsentato auctoritas non
inesset. Ex quo sequitur, Concilia Gene-
ralia errare non posse, eo quod ipsa sint
Ecclesia. Et hoc solum, subjungunt, satis
foret ad probandum omnem Concilii potesta-
tem, nec alia probatione uti necessarium vide-
retur,

Ibid. III. *Etiam si Papa sit caput Ministeriale*
Ecclesie (ut cum Concilii Basileensis Pa-
tribus loquamur) non tamen major est to-
tâ Ecclesia; quia ratio, experientia, & au-
thoritas dicunt contrarium. Ratio, quia re-
liquum totum corpus, etiam non computato
Papa, secundum legem communem errare
 non

(*) Denuo Continuator infidelitatis postu-
 lari posset, nam ista verba *quæcunque &c.* con-
 nectit, & recenset tanquam a Martino V. prola-
 ta, quod tamen falsissimum est, cum sint solum-
 modo a Basileensibus dicta. Percipe enim eo-
 rum verba: *Idem Martinus Papa in suis literis*
Apostolicis sententias quasdam Concilii Constans-
tiensis exprimit. (NB. hic interponitur pun-
ctum.) Quæcunque igitur proxime dicta sunt
de auctoritate &c.

non potest in his, quæ sunt fidei. *Experientia* Sæcul. XV.
 etiam demonstrat, quia sæpe experti sumus, A. C. 1432.
 Et legimus, Papam, licet caput hujus corpo-
 ris, errasse, reliquum autem corpus errasse
 nunquam legimus, propterea condemnavit, aut
 deposuit Papam tam ratione fidei, quam mo-
 rum. Sed nunquam Papa condemnavit, aut
 excommunicavit, aut deposuit reliquum to-
 tum Ecclesiæ corpus. Licet ergo tam Pa- Labbe l. 6.
 pa, quam Ecclesia claves habeant ligandi, at- p. 673.
 que solvendi, Papa tamen nunquam in totam
 Ecclesiam claves has exercuit; Ecclesia au-
 tem sæpenumero in Papam. Tandem aucto- Matth. 18.
 ritas idem probat. Nam hoc, quod dixit
 Christus, si peccaverit in te frater tuus, dic
 Ecclesiæ, & si Ecclesiam non audierit, sit
 tibi, sicut Ethnicus & Publicanus, omnes
 homines comprehendit tam Petrum, quam
 ejus Successores, & quod Petrus, Et ejus
 Successores illa auctoritate comprehendantur, Galat. c. 2.
 ostendit Paulus, qui in faciem restitit Cephæ
 coram omnibus, quia, inquit, reprehensibi-
 lis erat (*). Quid autem aliud erat, san-
 cto Petro coram omnibus resistere, quam
 ejusdem errorem universæ Ecclesiæ ma-
 nifestare? Quoad Successores, jam dictum est,
 qualiter sæpe peccata eorum dicta fuerint Ec-
 C 4 clesiæ,

(* Hæc verba itidem non habentur in Epi-
 stola Synodali, sed loco illorum sequentia: Ec-
 clesiæ enim dixisse videtur, qui coram omnibus
 dixit.

Sæcul. XV.
A. C. 1432.

clesiæ, & ab Ecclesia punita, & qui non audierunt Ecclesiam, habiti ut Ethnici & publicani, ut legitur de Anastasio, & Liberio, qui ab universa Ecclesia Romana, velut Pontifices habiti in errorem prolapsi sunt (*). Probat hoc etiam auctoritas Concilii Constantiensis, definientis, quod peccata Pontificum circa fidem, vel schisma, vel mores, possunt dici Ecclesiæ, cujus præceptis tenentur obedire: & si obedire contempserint, condignæ pœnitentiæ possunt subjici, & ad alia juris remedia recurri, & per consequens possunt excommunicari, quo facto ut ethnici & publicani habebuntur.

Subjungit Epistola: conqueritur Papa, quod Bohemos vocavimus, eo modo quo Sanctitas sua sustinere sine offensa aut detractionis, aut damnationis in Concilio Constantensi factæ non potuisset. Respondetur: Nunquid in Decretis Concilii Constantiensis scriptum invenitis, quod Ecclesia non debeat eos ad instruendum, & informandum convocare? Non miramur, prosequuntur Basileenses, si ex dictis Oratoris nostri occasio sumpta est ad dissipandum Concilium, quandoquidem ex piissimis nostris literis id factum esse videamus. Utinam propter honorem summi Pontificis hanc causam in literis suis non inseruisset, videlicet, quod hujusmodi vocatio fuerit in injuriam Sedis Apostolicæ, sacrorum-

(*) Hæc verba itidem in epistola desiderantur,

crorumque Conciliorum, & contra Decreta Sæcul. XV.
 S. Patrum ac statuta legum Ecclesiæ (*). A.C. 1432.
 Si audientia concessa Bohemis reprobatur,
 cur Græcis conceditur, cum & hi, & illi ab
 unitate Ecclesiæ separentur? Si Concilium
 Bononiæ propter illos indicitur, cur Conci-
 lium Basileense propter Bohemos indictum
 dissolvitur? cum Bohemica hæresis periculo-
 sior sit, ideo ad illam accuratius foret inten-
 dendum.

In eadem epistola postmodum osten-
 dunt, non minus necessarium esse Bohe-
 mos ad alloquium admittere, quam pe-
 riculosum id eis denegare, illosque eo
 duntaxat sine vocatos, ut instruantur, &
 si fieri poterit, reconcilientur; hocque
 sæpenumero actum fuisse a sanctis Patri-
 bus, atque Doctoribus Ecclesiæ, & qui-
 dem in omni sæculo. Tandem epistolam
 suam absolvunt hisce verbis: Propterea
 necessarium esse arbitramur tam saluti animæ
 suæ, quam utilitati Ecclesiæ, ut sanctitas
 sua dissolutionem prætensam tollat, simpliciter-
 que recognoscat Concilium, & illi tota mente
 adhæreat. Data est hæc epistola Basileæ
 die tertia Septembris in quadam Congre-
 gatione Generali (**). Prælati, qui no-
 mine

(*) In textu habetur: *Legum imperialium.*

(**) Haud dissimulare possumus, Continua-
 torem nostrum multoties minus fideliter hanc

Sæcul. XV.
A.C. 1432.

mine Concilii ad Papam, atque ad Cardinales missi sunt, erant Episcopus Lausanensis, & Trajectensis Decanus, quibus injunctum, ut a Papa Eugenio Decreti sui revocationem enixe peterent; demandatam sibi provinciam hi delegati integra fide expleverunt, & ipse quoque Imperator suas addidit preces; Attamen necdum Eugenii animum vincere poterant. Quapropter Deputati sinistrum commissi muneris successum haud æquo animo ferentes, reversi sunt; Patres ve

Epistolam Gallico idiomate expressisse, ac precipue ea duntaxat excerptisse, quæ Summi Pontificis auctoritati contraria, atque injuriosa sunt, studiose vero subticuisse, quæ quomodo docunque illi favere crediderat: Cur enim non æque Historiæ suæ inseruit ex eadem hac Epistola Synodali verba sequentia: *Quod (Pontifex) caput sit, & primus Ecclesiæ, Vicarius Christi, & a Christo, non ab hominibus, vel Synodis aliis Prælatus, & Pastor Christianorum, & ei datæ sunt a Domino claves, & uni dictum est: Tu es Petrus, & solus in plenitudinem potestatis vocatus sit, alii in partem sollicitudinis . . .* *Ista plane fatemur & credimus, operamque in hoc sacro Concilio dare intendimus, ut omnes eandem sententiam credant.* Singula autem hæc verba ipse omisit duntaxat hæc referens *quamvis & Nos Papam Ecclesiæ caput esse fateamur &c. Vide S. XIV. fol. 36.*

ro intelligentes, quod Papa constanter suum decretum, ac Concilii dissolutionem urgeret, insuperhabito Eugenii decreto, Pontificiæ auctoritati suam opponere cæperunt.

§. XV.

Sessio tertia Concilii Basileensis.

Hunc in finem die vigesima nona Aprilis Anno salutis quadringentesimo trigesimo secundo supra millesimum Patres Basileæ in Ecclesia Cathedrali tertiam Sessionem celebrant, ac sub primis ejusdem auspiciis pluribus commemorant, quam impense Synodus Papam & Cardinales rogasset, ut Basileam venirent, ac cum ceteris Synodi membris gravissima, quæ ibidem tractanda forent, discuterent negotia, ex adverso autem, quam pertinaciter isti ad Synodum accedere recusaverint, & Eugenius obfirmato animo, hoc Concilium dissolvere, omnino decreverit. Relatis hisce innovata fuere decreta Concilii Constantiensis de auctoritate Concilii generalis, quæ jam in præcedenti Sessione prælecta fuere. Postea vero aliud condiderunt Decretum, quo *S. Synodus in Spiritu Sancto legitime congregata generale Concilium faciens, exorat, requirit, obtestatur, & monet Eugenium Papam, quatenus prætensam dissolutionem*

men

Sæcul. XV.
A. C. 1432.